

Единъ день пасѣхъ овце на полето. Малкитѣ агънца весело скачахъ по зелената трѣвица. Явихъ се тритѣ черни гарвани и се зарасхождахъ по полето.

— Добрѣ би било да си похапнемъ и месце отъ нѣкое младо агънце, — каза единия гарванъ. И безъ да му мислѣтъ много нападнахъ на едно агненце. Единия го клѣвнѣ съ клюна си право въ окото, а другия въ другото.

Ослѣпеното агънце не видѣ майка си, и не знаеше кѣдѣ да бѣга. А гарванитѣ го изгонихъ отъ стадото и въ единъ трапъ го искълвали цѣло, безъ да ги види овчарѣтъ. И още много, много пакости направихъ тѣзи три черни гарвани, а може би, и до день днешенъ да сѣ живи и да продължаватъ да правѣтъ пакости.

Но, мили читатели, ако сѣ само три гарвани на нашата земя, да имъ простимъ всичкитѣ пакости. . . Уви! на нашата земя се вѣдѣтъ и живѣтъ много гарвани и всичкитѣ сѣ сѣ такива злосторници. Всичко грабѣтъ и ѣдѣтъ: и агънца, и еренца, и зайчета, и котенца; че не имъ стига това, но клѣвѣтъ и разнитѣ плодове отъ дървесата: и ябълки, и круши, и вишни, и орѣхи; че и семената отъ нивитѣ. А най-много обичатъ да ѣдѣтъ яйцата и то на всички птици. Отиватъ на гнѣздото, вчупватъ яйцата и испиватъ вѣтрѣшността имъ. Ако ли дойде птицата и захване да крѣпка, нападатъ и на неѣ и ѣѣ изѣдѣтъ.

Гарванитѣ сѣ много вѣрѣдителни птици! отъ тѣхния родъ сѣ и вранитѣ и свраakitѣ. Затова къмъ гарванитѣ, вранитѣ и свраakitѣ не бива да имаме никаква милость; тѣ трѣбва да се убиватъ.